

2023. november 13. hétfő

Zsolt 9,1-11:*Hálát adok az ÚRnak teljes szívemből, elbeszélem minden csodatettedet. Örülök és vigadok neked, zengem nevedet, ó, Felséges! Mert meghátráltak ellenségeim, elbuktak, és semmivé lettek előtted. Mert igazságot szolgáltatnál ügyemben, trónodra ültél mint igaz bíró.*

Lk 8, 40-48: *Amikor Jézus visszatért, a sokaság örömmel fogadta. Mindnyájan várták ugyanis. Ekkor egy Jairus nevű ember jött hozzá, aki a zsinagóga elöljárója volt. Jézus lába elé borulva kérlelte, hogy jöjjön el a házába, mivel egyetlen lánya, aki nagyjából tizenkét éves volt, haldoklott. Menet közben a sokaság minden oldalról szorongatta. Ekkor egy asszony, aki tizenkét éve vérfolyástól szenvedett, és minden vagyonát orvosokra költötte, de senki sem tudta meggyógyítani, odament, s hátulról megérintette a ruhája szegélyét; azonnal elállt a vérfolyása. Jézus ezt mondta: – Ki érintett meg? Amikor mindnyájan tagadták, Péter így szólt: – Mester, a tömeg szorongat, és tolong körülöttem! – Valaki megérintett – mondta Jézus –, ugyanis észrevettem, hogy erő áradt ki belőlem. Mikor az asszony látta, hogy nem maradhat észrevétlen, remegve előjött, leborult előtte, és elbeszélte az egész nép füle hallatára, hogy miért érintette meg, és miként gyógyult meg azonnal. Jézus pedig ezt mondta neki: – Leányom, hited megmentett téged, menj békével!*

Igehirdetés: Amikor Jukka, a finn tanár előadást tartott nekünk, akkor arról is beszélt, hogy a fogyatékaink, a nehézségeink nagy része kívülről nem látható. A mozgáskorlátozottság látszik, a hallás, vagy látássérülés előbb-utóbb kiderül. A belső sebeink, vérfolyásaink sokkal nehezebben láthatóak. Sokszor mi is csak akkor sejtjük meg őket, amikor furán reagálunk. Valaki a sebünket nyomja a tömegben és arra mi túlzó módon reagálunk: kiabálással, sértődéssel. Pedig a másik nem is akart semmit, csak éppen rosszkor volt rossz helyen. Amikor nem értjük a magunk, vagy a másik reakcióját, amikor nem odaillő a reakció, akkor érdemes ilyen rejtett sebeinkre gondolnunk. Mindannyian sebzett emberek vagyunk, mindannyian belehelyezkedhetünk ennek az asszonynak a helyzetébe.

A történet kulcsmozzanata számomra az érintés. Többféle érintés van benne. A tömeg érintése, akik mindenfelől szorongatják Jézust, sokan szándékosan, sokan csak a tömeg szorítása miatt érnek őhozzá. De mindkettőtől különbözik az az érintés, ahogy az asszony érinti Jézust, illetve nem is őt, hanem csak a ruhája szegélyét. És Jézus azonnal megéri ezt a különleges érintést. És nem áll meg addig, amíg a teljes lelki gyógyulással is meg nem ajándékozza az asszonyt. Mi is érintjük egymást, és most nem csak arra gondolok, amikor kihömpölygünk innen az áhitat végén, vagy ütközünk egymással a tanár-diák fociban. Minden szó, gesztus, mosoly, vagy elfordított fej egy-egy érintkezés, érintkezünk, találkozunk egymással órán-szünetben. Azért gyönyörű ez a történet, mert mi is egy ilyen gyógyító érintésre vágyunk. Arra, hogy a belső sebeink gyógyuljanak meg. Hogy ne kelljen félnünk, hogy az emberek közé léphessünk bátran és örömmel, és nem attól félve, hogy a sebünk kiderül, hogy lelepleződünk, hogy megszégyenülünk.

És ez a gyógyító érintés nekünk is megadatik. Egyrészt fordulhatunk közvetlenül Istenhez, imádkozhatunk saját sebeink felismeréséért és gyógyulásáért. Másrészt figyelhetünk arra hogy egymás felé gyógyító módon legyünk jelen. Ennek van egy szakmai és van egy hétköznapi módja. Amikor lelkipáterhez mész, amikor beszélgetést kérsz egy segítő szakembertől, akkor az ő figyelmének terében gyógyulsz. Akkor passzív szenvedőből aktív, önmagáért, a gyógyulásáért cselekvő emberré válsz. Olyanná, mint ez az asszony. De a mindennapokban is megadhatjuk egymásnak ezt a gyógyító odafordulást. Ferenc pápa így beszélt erről nemrég Budapesten: „*Nem tudsz segíteni a másinak, ha elfordítod a tekinteted. A tevékeny szeretet azt a bátorságot igényli, hogy megérintsük a másikat: nem teheted meg, hogy távolról odadobsz pár fillért és nem érinted meg a másikat! Meg kell érinteni a másikat, rá kell nézni a másikra! És így, őt megérintve és rátekintve elindulsz azzal a rászorulóval egy úton, egy közös úton, amely ráébreszt arra, hogy te magad mennyire rászoruló vagy, mennyire rászorulsz az Úr tekintetére és kezére.*” Legyünk egymás számára Jézussá, aki megérinthető és keressük a gyógyító tekintet-érintést a másik emberben és az imádságban is!